

läbbi lehval s wæsels mehhete. Peälegi ei
 ta saand rabboga ellada selle ue hõne iees.
 Puhho sündis siin, puhho seál wigga,
 ja ikka olli uut parrandamist tarvis.
 Katiüest joossis vihm läbbi ja rikkus
 teik ärra, mis paljo rahha olli maksnud.
 Kulum tuii puhhus aksade ja uksede wah-
 belt sisse, ohjud -aiaid suitso sisse ja
 eeslinad ei tömbänd suitso vete üles.
 Kulum tahtis ärrawöötta neid, kes seál el-
 lassid, ja vahha aur niiskest seimadest ri-
 kkus terroristi ärra. Hääda olli seál seos
 ellada, ja perreneebs tahhetses isse, et ta
 sed da tübia tööd olli kätte wötnud, ag-
 ga mis se tahhetsemine nüüd ennam
 oitis? —

Eest juttust swoime övpida, et se ei
 sõlba mitte, kui meie head wanuid se-
 dus,

dussed ja wisiid laidame ja põlgame, mis
 läbbi omneti tånnini rabho ja römoga el-
 lasime. Gesamma waene luggu tulleb
 nende kätte, kes kürjaste need head ja õi-
 ged ellowisid mahhajätwad, mis nem-
 mad jo ommaist wannemist pärreisid, mõt-
 teldes, et kui nemmad omma rummasa
 mele járel wötiwad wanra digusse ja se-
 ádusse wasto païna, ja teist wisi ellada,
 kui enne ellati, et siis parrem pölli uel-
 peab ollema. Need rummasad petwad
 agga isse ennast, ja leidwad hääda ja õi-
 netust. Jägo seisma, mis wanust ait-
 ast taraaste inimeste heaks ülematte ja
 allamatte wahhel seditud ja ebbitud on! Ür-
 ra olle julge, sedda mahhakiskuma, mis rab-
 ho ma peál üslespeab, fest ei sunna jolla pär-
 remat assemele sata. —